

[Aksel Larsen.]

man sige sig selv, at disse Mennesker kan ikke eksistere for et saa ringe Beløb, og at en Forhøjelse af Satserne med 30 pCt. i Virkeligheden er yderst beskedne.

Lovforslaget bestaar i sin Udformning fra vor Side kun af to Paragraffer. Den første Paragraf siger, at der i Anledning af Dyrtiden skal tildeles alle Aldersrentenydere og Invaliderentydere et maanedligt Tillæg paa 30 pCt. af det Beløb, hvormed Renten udbetales den enkelte Rentenyder. Den anden Paragraf siger, at denne Lov træder straks i Kraft. Jeg tror, at Lovforslaget i øvrigt anbefaler sig selv, og jeg henstiller det til det høje Tings velvillige Overvejelse.

Det andet Lovforslag, jeg skal forelægge for Tinget, er *Forslag til Lov om midlertidigt Dyrtilstillæg til arbejdsløse*. Som jeg allerede fremhævede under min Tale ved Finanslovdebatten, er vi af den Opfattelse, at de arbejdsløses Understøttelse i Forvejen var for lav og nu under Dyrtiden er aldeles utilstrækkelig. Vi mener, den bør forhøjes, og vi haaber, Flertallet her i Tinget vil være af samme Mening. Forleden debatterede vi Spørgsmaalet om Landbrugets Stilling og de Tab, Landbruget havde lidt paa Grund af Faldet i Sterlingvalutaen. Der syntes her i Tinget at være overvejende Stemning for, at naar en Befolkningsgruppe havde lidt Tab paa Grund af Udviklingen ude i Verden eller herhjemme, havde den Ret til at faa Erstatning. Jeg mener derfor, at ogsaa de arbejdsløse har Ret til at faa Erstatning, og det mindste, man kan yde dem, er i hvert Tilfælde en Forhøjelse af deres Arbejdsløshedsunderstøttelse, der nogenlunde modsvarer den skete Prisstigning herhjemme.

Nu er det saadan, at Satserne for Arbejdsløshedsunderstøttelse varierer fra ca. 20 Kr. til ca. 30 Kr. om Ugen, det er yderst beskedent saavel for enlig stillede som for Familieforsørgere. De sociale Udvalg rundt omkring i Kommunerne giver i de Tilfælde, hvor den ordinære og fortsatte Hjælp er hørt op, absolut ikke i Kommnehjælp større Beløb end det, der er udbetalt i ordinær Understøttelse, og de arbejdsløse, som har opbrugt deres ordinære og fortsatte Hjælp, er altsaa heller ikke godt stillede.

Vi mener derfor, at det mindste, Samfundet kan være bekendt at yde, er en Forhøjelse af Dagpengene med 1 Kr. pr. Dag. Vi er godt klar over, at det vil være umuligt for Arbejdsløsheds-kasserne at forhøje Dagpengene i dette Omfang, Arbejdsløsheds-kasernes Økonomi er ikke for god, Arbejdsløsheden er stigende, og den stigende Arbejds-

løshed vil i denne Vinter stille meget store Krav til Kasserne, og hvis det skal kunne lade sig gøre at forhøje Dagpengene, bliver det nødvendigt, at det offentlige træder til med fornødne Tilskud til Arbejdsløsheds-kasserne.

Ud fra disse Overvejelser har vi formuleret Lovforslaget saaledes, at det i § 1 siges: „Den udbetalte daglige Understøttelse til alle arbejdsløse forhøjes med 1 Kr.“ Vi mener altsaa, at saavel for arbejdsløse, som er paa ordinær Hjælp, som for dem, der er under Fortsættelseskasserne, eller dem, der faar Hjælpen i Form af Kommnehjælp, skal Dagpengene forhøjes med 1 Kr.

§ 2 siger, at de statsanerkendte Arbejdsløsheds-kasser beholder fuld Refusion fra Statskassen for de Udgifter, som denne Forhøjelse af Dagpengene foraarsager, og § 3 siger, at denne Lov træder straks i Kraft og gælder, saa længe Detailpriserne i Gennemsnit ligger over Niveaueet fra August 1939. Vi vil dog finde det urimeligt, om Loven automatisk skulde bortfalde, hvis Statistisk Departements Pristal pludselig viste sig ikke at være højere end Pristallet for September 1939. Vi vil finde dette urimeligt, bl. a. ogsaa af den Grund, at vi og skal vi være beskedne, de 99,9 pCt. af Landets Befolkning nærer en ikke uberettiget Mistillid til dette Pristal. Derfor mener vi, at Loven dog ikke bør kunne ophæves uden særlig Rigsdagsbeslutning, og dette siges i den sidste Sætning i Lovforslagets § 3.

Efter at vi havde anmeldt dette Lovforslag — det er jo allerede noget gammelt —, har jeg set i Regeringspressen, at Regeringen er begyndt at overveje, om ikke de arbejdsløse under en eller anden Form bør have et Dyrtilstillæg. Jeg tager dette som Udtryk for, at man ogsaa i Regeringskredse er af den Mening, at de Forhold, man byder de arbejdsløse, er ganske utiladeligt daarlige, og jeg haaber derfor, at ogsaa dette Lovforslag maa faa en velvillig Overvejelse hos det høje Folketing.

Første Næstformand (Vanggaard): Eksemplarer af de forelagte Lovforslag vil blive omdelt til Tingets Medlemmer.

Der er ikke mere at foretage i dette Møde.

Ved Folketingsmand Carsten Raft er modtaget en Henvendelse vedrørende Tilrettelæggelsen af Danmarks Forsyning med og Fordeling af Varer henhørende under Automobil- og Motorcykelbranchen.

Eksemplarer af Henvendelsen er omdelt.